

למה מי מת

נתי אורנן, יליד גבעתיים, חזר לארץ מברלין, הסתובב במחוזות ילדותו, ראה את השינויים ובכה ■ האמן המוערך החליט לתעד את הנעשה בעיר, ובצעד קיצוני לארגן בגבעת קוזלובסקי הלווייה לעיר שלדעתו הלכה לעולמה ■ זה היה אקט קיצוני, אבל גם לבנות שלושה מגדלים ולכרות עצים זה קיצוני, הוא מסביר

|| נועם דביר (דבול), גבעת קוזלובסקי || צילומים: אלי מעייני

נשמע היטב ברחבי השכונה והתושבים כח' לונות מחאו לו כפיים.

"מורי שמוליק אבנרי הגה בשנות גסיי סתה של העיר את השם 'גוועתיים' – העיר הגוועת", המשיך אורנן. בשלב זה תקע באי לקרוא: "צדק חברתי הוא גם צדק סביבתי, הוא גם לכבד את הצבים, הפרגים, השיי חים, גבעות הכורכר שהיו כאן הרבה לפנינו ונראה שלא יישארו כאן עוד זמן רב. מכל לאיסוף זבל אורגני ליד בניין העירייה לא הופך עיר לירוקה. זו פעולה שכל מטרתה היא לתעתע בציבור בזמן שהמרחב הציבורי שלו נגזל למען מיני פנטהאוזים".

בסוף הטקס הקריא אורנן את "אל מלא רחמים" של יהודה עמיחי. הוא מתכוון פף אל האדמה ומתחיל לבכות. לאחר מכן הארון הוכנס אל הקבר המשתתפים הניי חו עליו מזכרות וצמחים שסימלו בעיניהם את העיר ואורנן וחברים נוספים כיסו אותו בעפר. לאחר מכן חולקו למשתתפים במכה ועוגיות.

יהודה בגין, תושב העיר שהשתתף בטקס, אמר: "שלא יבנו, שישאירו את הטבע, זה לא ממש כמו הלווייה, זה יותר דומה להפגנה. מצד אחד צריך פתרונות דיור אבל לא צריך להרוס הכול".

הרס נכסי תרבות

אורנן, למה בעצם עזבת?

"לא רציתי לנסוע", הוא מבהיר "רציתי להישאר בארץ ולחיות בה, זה המקום שצמי חתי בו, אבל נכון להיום אני לא יכול ללכת ברחוב בגבעתיים שנהרסת מול העיניים. אני נמצא במקום שבו מכבדים את הטבע והאדם".

עדיין, הלווייה זה צעד קיצוני. לא הג' זמת?

לראגה". התחושות האלה הובילו את אורנן לפעולה הקיצונית שביצע בשבת.

זה לא נכס!

שבת האחרונה. סמוך לשעה 18:00 הת' חיל הטקס שארגן. בעצת משתתף נוסף בחרו הנוכחים שלא להדליק נר זיכרון על מנת לא לחלל את השבת, וכדי לכבד את הציבור הרתי שמתגורר בסמוך.

לארון קטן מעץ שבראשו הופיע הכיתוב "גבעתיים" הוכנסו חפצים קטנים המסמלים עבורם את העיר כמו פרחים, אבנים וכפתור' רים. הארון הורד אל הבור שנחפר קודם לכן ואורנן החל להספיד:

"בני משפחה יקרים, תושבים, עובי רי אורח סקרנים, בעלי חיים, צמחים, סלעי כורכר נכבדים. הגענו לכאן היום לחלוק כבוד אחרון לעיר שבחיקה גדלנו וברחובי תיה שיחקנו, הלכנו וחלמנו. העיר שפעם היו בה שמיים, אדמה, אוויר. עיר שהיו לה עבר, הווה ועתיד הפכה לעיר שמוחקת את עברה, מפנה לו את גבה, עם הווה מפויח, רועש, מזוהם, מנוכר ועתיד פקוק ואלים עוד יותר מהיום וממית כל חי אשר לא גר בפנטהאוז מפואר ומכוער. פעם היה מספיק אוויר לכו' לם, היום סגר מי שסגר את צינור החמצן לעיר שנאבקה על חייה עד שמתה בעבור חופן דולרים. היום אנחנו קוברים עיר שבי משך שנים נמצאת תחת מתקפת טרור נד' ל"ניסטית".

לפתע מרים אורנן את קולו ומתחיל לצ' רוח אל עבר השכנים שיצאו אל מרפסות השמש שלהם והביטו בו: "אותו סוכן נד' ל"ן שאמר על הבית שסבא שלי בנה כאן לפני יותר מ'60 שנה 'זה נכס? זה לא נכס! זה בית! אותו סוכן פועל לשם הפיכת גבי עתיים וזיכרונה לברכה ממקום קסום לאי מת של שיש הזורע בטון מזוין". קולו של אורנן

תחומית ובעבר העלה על במות ישראל עש' רות מופעים שונים, ואף השתתף פעמיים בפסטיבל עכו.

בחודש האחרון ביקר בארץ במסגרת פס' טיבל "קולה של סבתא" בירושלים, שבו הציגו אמנים וידאו ארט על הסכנות שלהם. לטענתו, כשהסתובב בעיר ילדותו נחרד מהשינויים שנערכים בה. "נסעתי על האופ' ניים ותוך כדי זה פשוט התחלתי לבכות על מה שנעשה כאן", הוא משחזר.

כמהלך העבודה על פרויקט הווידאו צלל אורנן אל חומרים שצילם לפני 15 שנה וכאי לה שצילם לפני נסיעתו לברלין ובהם תוע' דו בני משפחתו ונופי גבעתיים. "לפני שנ' סעתי עשיתי סדרה – נתי אורנן: יום בחייו. יש שם כל מיני סיורים שערכתי בגבעתיים", הוא מספר. "צילמתי את כל הרברים שאני קשור אליהם, הסנדלה, הרפה, מוכר הירקות, האנשים שעושים את העיר. עכשיו אני חוזר אחרי עשרה חודשים ורואה את כל המקומות האלה פשוט הרוסים".

בקבוצת סרטנים שהעלה ליוטיוב, ששמה "מות גבעתיים", מביא אורנן צילומים ישנים ומשווה אותם למצב כיום: בין האתרים שבהם צילם – אצטריון המכתש שהריסתו נמצאת בשלבים מתקדמים, אולפני גבע המיתור' לוגיים שנהרסו, הבית ברחוב ויצמן פינת ברדיצ'בסקי שעליו צוירו זיכרונות בעלת הבית על ידי הצייר רמי מאירי ושכעת כבר איננו, גבעת קוזלובסקי ועוד. סרטוניו מלי' ויים בשירים כמו "גבעת התחמושת" ו"מקום

הלווייה שקטה עם מעט מאוד משתתפים התקיימה בשבת האחרונה בכניסה לגן הע' ליייה השנייה בגבעתיים. זו הייתה הלווייה שקטה. שקטה מדי בהתחשב בעובדה שמא' רגן הטקס – נתי אורנן – קבר באותה העת דמות בת 52 שנה שחיים בה כ'54 אלף תוש' בים. הוא קבר את העיר גבעתיים.

במודעות האבל שנתלו בגבעת קוזלוב' סקי וברחבי העיר נכתב: "בצער רב וביגון קודר אנו מודיעים על פטירתה של עירנו האהובה גבעתיים – עקב מחלה קשה, הריי סתה, חיסול הטבע ומכירת אדמותיה לאילי נדל"ן".

האווירה במקום הייתה בהתאם. עצובה. מאוד עצובה.

המקומות פשוט הרוסים

אורנן (36) נולד בגבול גבעתיים והתגורר ברחוב המעיין. הוא מוזיקאי, שחקן, ובעברו גם כתב תרבות שהעתיק בנוכמבר האחרון את מקום מגוריו מירשאל לברלין. את שי' רותו הצבאי עשה בחיל הקשר ואף זכה לת' עודת חייל מצטיין. כשהשתחרר עבר כפוי על בניין.

אביו, בן ציון, הוא מורה דרך ואמו, ד"ר אתי מעייני אורנן, היא מרצה לחינוך באוניברסיטת בר אילן. האב מתגורר בגבי' עתיים והאם ברמת גן. לנתי אח, אבישי, זמר מזרחי. בגרמניה הוא מתפרנס מאמנות לאחר שקיבל ויות אמן. הוא מתמחה באמנות בין

אורנן: "יש כאן מהלכים שנמשכים שנים, הזנחת המקום ואחרי הריסה ובנייה. זו המערכת, ככה היא עובדת. לא מספיק לשים שלט – פה היה בית מרקחת ממלוק – זה מצבות! נותנים לדברים להיות מוזנחים ואז בונים שם משהו"